

ข่าวสาร อุดมศึกษา

ปีที่ 34 ฉบับที่ 362 สิงหาคม 2551

เอกสารเผยแพร่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ISSN 0125-2461

ติดตามอ่านอนุสารอุดมศึกษาออนไลน์ ได้ที่ www.mua.go.th/users/pr_web

สารบัญ

หน้า

- ❖ **ความก้าวหน้าอุดมศึกษาไทย**
- 3 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา
- ❖ **อุดมศึกษาไทยให้โอกาส**
- 10 โครงการประกวดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2550
- 12 ThaiLIS เครือข่ายห้องสมุดเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต
- ❖ **คอลัมน์พิเศษ**
- 15 สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
เพื่อการให้บริการหรือขอรับบริการตามกฎหมาย
- ❖ **แฉดวงอุดมศึกษา**
- 21 ขอแสดงความยินดี.....
- 23 บริการอุดมศึกษา

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

Ins. 0-2610-5200 Insars. 0-2354-5524-26

Web site : www.mua.go.th

ศูนย์บริการข้อมูล และรับฟังความคิดเห็น

สกอ. Contact Center Ins. 0-2576-5555, 0-2576-5777

ที่ปรึกษา

นายสุเมธ แยมุ่น

นายสุชาติ เมืองแก้ว

นางสาวจิรณี ตันติรัตน์วงศ์

นางฉันทวิทย์ สุชาติานนท์

นางเน่งน้อย พัวพัฒนกุล

นายศิระวิทย์ คลี่สุวรรณ

ผู้โฆษณา

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์

บรรณาธิการ

นายกฤษณ์กร วงศ์ไทย

กองบรรณาธิการ

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์

นางสาวชุลีกร ภูบุญเจริญไชย นางปราณี ชื่นอารมณ

นายเจษฎา วณิชชากร

นายพรชัย สิทธินันท์

ถ่ายภาพ

นายจรัส เล็กเกาะทวด

ศิลปกรรสุ

นายอุดมศักดิ์ ศรีแก้ว

เผยแพร่

นายจตุโชค แหวนเพชร

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา

การดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อม

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยคณะอนุกรรมการพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ได้พัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในใหม่ที่มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาทั้งในระดับชาติและระดับอุดมศึกษา รวมทั้งสอดคล้องไป ในทิศทางเดียวกับการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. และสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ภายใต้หลักการสำคัญ คือ ไม่ให้เป็นภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานแก่สถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การประกันคุณภาพภายในนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้เผยแพร่ให้สถาบันอุดมศึกษานำไปใช้ในการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 เป็นต้นไป และเพื่อเป็นการจัดเตรียมผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้มีปริมาณและคุณภาพเพียงพอรองรับระบบประกันคุณภาพภายในที่พัฒนาขึ้น อีกทั้งได้จัดหลักสูตรฝึกอบรมผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาให้กับผู้บริหารและผู้แทนสถาบันฯ ทุกแห่ง และอนุมัติในหลักการให้สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ จัดหลักสูตรฝึกอบรมขยายผล โดยนำหลักสูตรฝึกอบรมผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ. พร้อมเอกสารประกอบการฝึกอบรม ไปจัดให้กับบุคลากรของสถาบัน ขณะนี้มีสถาบันอุดมศึกษาจำนวนกว่า 40 สถาบัน ที่นำหลักสูตรดังกล่าวไปจัดฝึกอบรมขยายผลภายในสถาบันแล้ว

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา (สกอ.) ได้เตรียมความพร้อมในการประเมินตนเองของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของ สกอ. มีดังนี้

1. จัดประชุมเตรียมความพร้อมเพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และแบ่งปันข้อมูลแนวปฏิบัติที่ดีสำหรับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา และสร้างความมั่นใจในการเตรียมพร้อมรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและสร้างวัฒนธรรมคุณภาพให้เกิดขึ้นในองค์กร

2. จัดประชุมเตรียมความพร้อมสำหรับประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา เพื่อเตรียมผู้ทรงคุณวุฒิผู้ที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ให้กับสถาบันอุดมศึกษา

การส่งเสริมสนับสนุน

เพื่อเป็นการส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาในการประเมินตนเองตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของ สกอ. สกอ.ได้หารือกับ สมศ. (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา) ในการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประกันคุณภาพภายในฉบับเดียวกันของสถาบันอุดมศึกษาแล้วสามารถส่งให้หน่วยงานทั้งสองในการใช้ประโยชน์เพื่อลดภาระงานของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งได้หารือถึงแนวทางการจัดประกวดรายงานประจำปี เพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีในการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการจัดทำรายงานประจำปี พร้อมนี้ได้กำหนดแผนการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ดังนี้

1. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยการจัดทำทำเนียบผู้ทรงคุณวุฒิผู้พร้อมทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ให้กับสถาบันอุดมศึกษาสามารถเลือกเชิญเป็นประธานการประเมินในระดับสถาบัน และรายงานผลให้ สกอ. ทราบ อันจะเป็นข้อมูลในการส่งเสริมคุณภาพและเตรียมความพร้อมให้แก่สถาบันในการรับการประเมินคุณภาพภายนอกต่อไป ซึ่งประธานฯ จะทำหน้าที่เป็นผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา

2. จัดทำระบบฐานข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประกันคุณภาพภายใน และจัดส่งข้อมูลต่าง ๆ มายัง สกอ. ทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งฐานข้อมูลดังกล่าวจะแล้วเสร็จในปีงบประมาณ 2551 พร้อมใช้งานในปีงบประมาณ 2552

3. จัดทำหลักสูตรฝึกอบรมนิสิตนักศึกษาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณภาพ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน บทบาทของนิสิตนักศึกษาในการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และนำความรู้ที่ได้รับใช้ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา รวมทั้งไปใช้ในการประกอบอาชีพ

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา

การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบคุณภาพ และ 44 ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงาน

จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ
- 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 2.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคลองค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม
- 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

- 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์
- 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์
- 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์
- 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์
- 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต
- 2.12 ร้อยละของนักศึกษาป้อนเข้าและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ
- 2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
- 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- 4.1 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและ ในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- 4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม

จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน
- 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ

5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

5.5 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ (จำนวนศูนย์เครือข่าย) (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม)

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

6.2 มีผลงาน หรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม)

6.3 ประสิทธิภาพในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม)

องค์ประกอบที่ 7 การบริการและการจัดการ

จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

7.1 สภาพสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการสถาบันและแข่งขันได้ในระดับสากล

7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์การเรียนรู้

7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนา และธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพ

และประสิทธิภาพ

✓ 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย

7.5 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ

7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา

7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

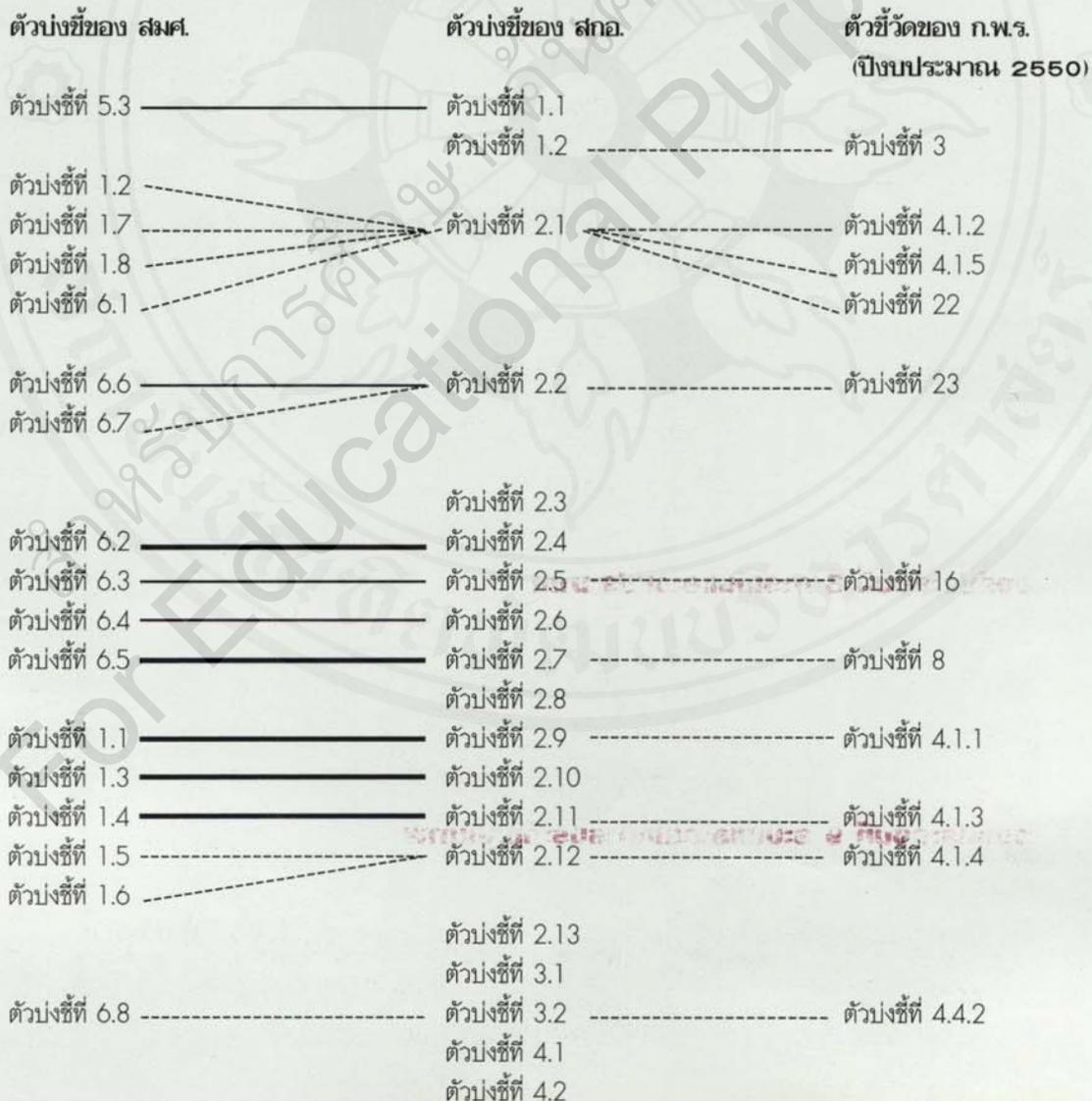
ตารางเปรียบเทียบตัวบ่งชี้ของ

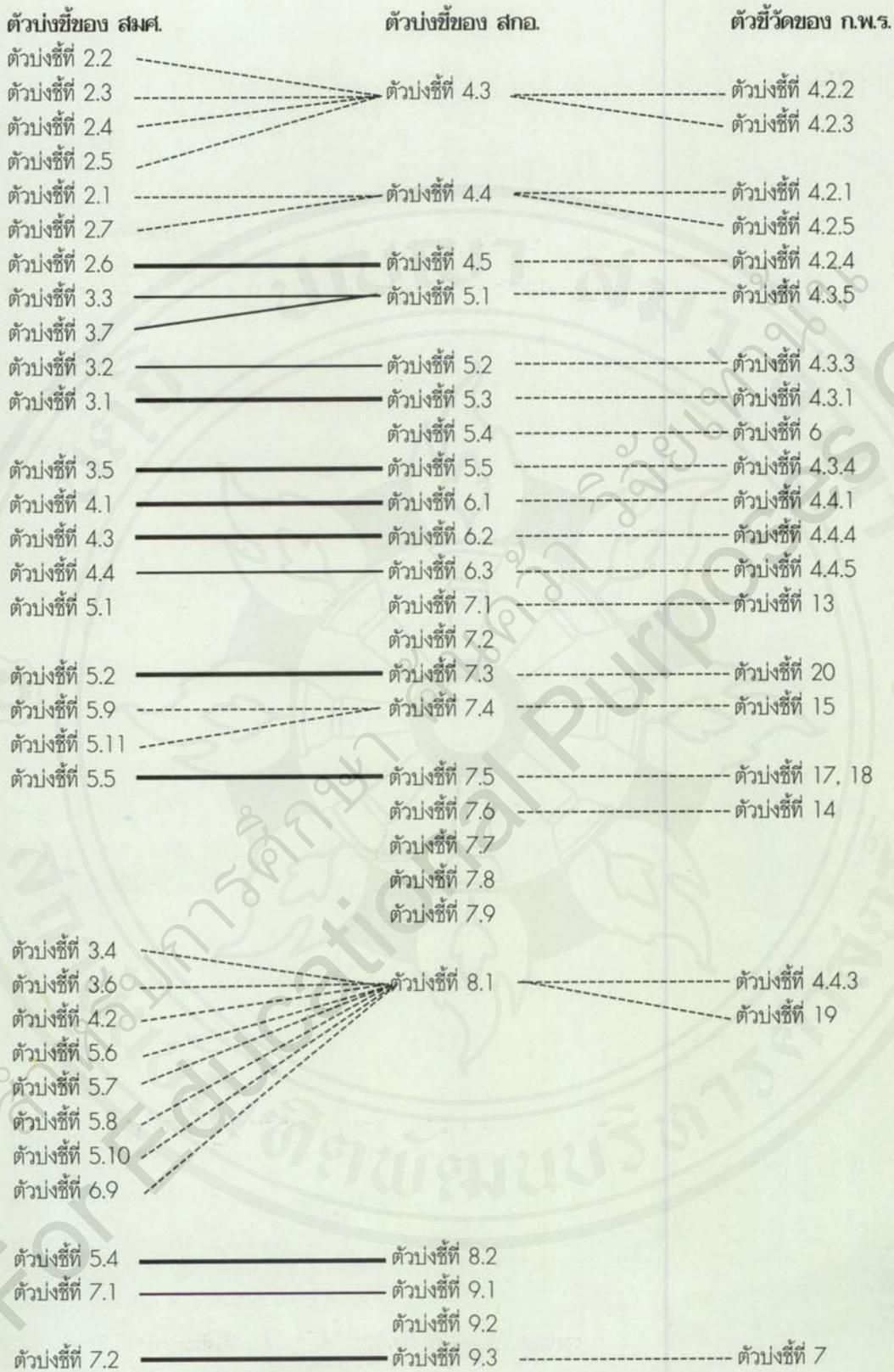
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และ

สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

- หมายถึง ตัวบ่งชี้ตัวเดียวกันและเกณฑ์เดียวกัน
- หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่คล้ายกันสามารถใช้ข้อมูลของสถาบันประเมินได้ ทั้งตัวบ่งชี้ของ สกอ. และ สมศ.
- - - - - หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่สามารถใช้ข้อมูลพื้นฐานร่วมกัน (แต่รอบปีที่ใช้อาจต่างกันในกรณีของ ก.พ.ร.) ดังนั้น ภายใต้ตัวบ่งชี้ของ สกอ. เหล่านี้ สถาบันจึงควรเพิ่มตัวบ่งชี้ของ สมศ. เข้าไปเป็นตัวบ่งชี้ภายในของสถาบัน ทั้งนี้เพื่อสามารถใช้ SAR ฉบับเดียว สำหรับการประเมินตามตัวบ่งชี้ของ สกอ. และ สมศ. เช่น อาจเพิ่มตัวบ่งชี้ที่ 1.2, 1.7 และ 1.8 ของ สมศ. เป็นตัวบ่งชี้ที่ 2.1.1, 2.1.2 และ 2.1.3 ตามลำดับ

มีเพียง 11 ตัวบ่งชี้ ที่เป็นตัวบ่งชี้ของ สกอ. เฉพาะประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่ 2.3, 2.8, 2.13, 3.1, 4.1, 4.2, 7.2, 7.7, 7.8, 7.9 และตัวบ่งชี้ที่ 9.2

โครงการประกวดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2550

หลักการและเหตุผล

มาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 กำหนด ให้คณะวิชาและสถานศึกษาพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในของสถานศึกษา เพื่อใช้กำกับ ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลัก การที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง โดยสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อ หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ซึ่งรายงานประจำปีดังกล่าวนี้ถือเป็น รายงานการประเมินคุณภาพภายในที่เป็นหลักฐานสำคัญที่บ่งบอกถึงระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา สถานภาพของ สถานศึกษาในมุมมองของตนเอง ทำให้สถานศึกษาได้เห็นถึงจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา รวมทั้งสะท้อนให้เห็นแนวปฏิบัติที่ดีต่างๆ ของสถานศึกษา ซึ่งล้วนเป็นข้อมูลนำไปสู่การกำหนดทิศทาง และเป้าหมายใน การปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นนอกจากนี้ยังเป็นหลักฐานสำคัญสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) อีกด้วย

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา (ค.ป.ภ.) ซึ่งมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษาได้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในใหม่ที่สอดคล้องกับกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษา ระดับชาติและระดับอุดมศึกษา และจัดทำเป็นคู่มือ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2550 ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้เผยแพร่และส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษานำไปใช้เป็นแนวทางประกันคุณภาพการศึกษาภายในตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 เป็นต้นไป ดังนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีมาตรฐานเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพสอดคล้องตามแนวทางดังกล่าว ค.ป.ภ. จึงกำหนดให้มีการประกวดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้น โดยใช้รายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาเป็นหลักฐานในการพิจารณา อันจะเป็นการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีมาตรฐาน และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในอนาคต
2. เพื่อให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษาที่ได้รับรางวัล เป็นสื่อกลางใน

การส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาแก่สถานศึกษาอื่น

3. เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

หลักฐานที่ใช้ในการประกวด

การประกวดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ใช้รายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2550 เป็นหลักฐานในการพิจารณา

กติกาการส่งระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เข้าประกวด

1. สถานศึกษาที่สามารถสมัครเข้าประกวดเป็นสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ทุกสังกัดกระทรวง ทบวง กรม

2. รายงานประจำปีที่ใช้เป็นหลักฐานในการส่งระบบประกันคุณภาพฯ เข้าประกวดต้องเป็นรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในประจำปีการศึกษา 2550 และต้องมีรูปแบบของรายงานประจำปีตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือตามรูปแบบของ CHE QA ONLINE SYSTEM

3. การส่งระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษาเข้าประกวดต้องส่งในนามของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยผู้บริหารระดับสูงสุดของสถานศึกษา เป็นผู้ลงนามในหนังสือแสดงความจำนงส่งเข้าประกวด

วิธีการส่งระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเข้าประกวด

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษามีหนังสือแสดงความจำนงส่งระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเข้าประกวดไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เลขที่ 328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2551 - 31 ตุลาคม 2551

เกณฑ์การตัดสิน

1. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คะแนนเต็ม 100 คะแนน

- การพัฒนาคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพและการประเมินคุณภาพ 40 คะแนน

- กระบวนการดำเนินงานที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี 30 คะแนน

จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา และแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน 30 คะแนน

2. ผลการตัดสินของคณะกรรมการถือว่าเป็นมติเด็ดขาด

รางวัล

1. การมอบประกาศเกียรติคุณยกย่อง
2. การเผยแพร่ผลการประกวดต่อสาธารณชนผ่าน website ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

กำหนดระยะเวลาดำเนินการ

1 สิงหาคม 2551 ประชาสัมพันธ์เปิดตัวโครงการ
1 สิงหาคม 2551 - 31 ตุลาคม 2551 เปิดรับการส่งเข้าประกวด

พฤศจิกายน 2551 - ธันวาคม 2551 พิจารณาคัดเลือก

มกราคม 2552 ประกาศผลการตัดสิน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ร่วมกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ผู้สนใจสอบถามรายละเอียดได้ที่ 02-6105373-4 หรือ www.mua.go.th

ThaiLIS

เครือข่ายห้องสมุดเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต

จุดเริ่มต้น ThaiLIS เพื่อการศึกษาตลอดชีวิต

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้ออกประกาศมาตรฐานห้องสมุดมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2529 และต่อมาประกาศเรื่องโครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS) พ.ศ. 2544 ได้จัดทำขึ้นเพื่อปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานห้องสมุดมหาวิทยาลัย ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยมุ่งหวังที่จะให้เป็นแนวทางสำหรับสถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาห้องสมุดของสถาบันให้ได้มาตรฐาน ตลอดจนมีประสิทธิภาพและคุณภาพยิ่งขึ้น โดยมาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สามารถตอบสนองต่อการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองและการศึกษาตลอดชีวิต และเป็นดัชนีบ่งชี้คุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาให้ได้มาตรฐานในการประกันคุณภาพการศึกษา

จุดนี้เองถือเป็นจุดเริ่มต้น ในการพัฒนาและดำเนินงานโครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS) ขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในขณะนั้นมีมหาวิทยาลัย/สถาบัน 24 แห่ง โดยได้ช่วยกันดำเนินงานพัฒนาเครือข่ายฯ ให้สอดคล้องตามแผนแม่บทโครงการฯ และมาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา โดยได้แบ่งกลุ่มงานเพื่อพัฒนาโครงการต่างๆ ภายใต้โครงการพัฒนาเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS) ประกอบด้วย 3 กลุ่มที่สำคัญคือ

1. โครงการจัดเก็บเอกสารฉบับเต็มในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Collection)
2. โครงการพัฒนาฐานข้อมูลสหบรรณานุกรม (Union Catalog)
3. โครงการบอกรับฐานข้อมูลและวารสารอิเล็กทรอนิกส์จากต่างประเทศ (Reference Database)

บริหารจัดการข้อมูลเพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

โครงการพัฒนาเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย ThaiLIS เป็นโครงการหนึ่งที่ UniNet ดำเนินการ ซึ่งจะเชื่อมโยงห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อประโยชน์ในการวางระบบจัดเก็บเอกสารพัฒนาฐานข้อมูลและสืบค้น เพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกันของสมาชิก ซึ่งมีฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอน และการค้นคว้าวิจัยร่วมกัน เช่น ฐานข้อมูลสหบรรณานุกรม (Union Catalog) ฐานข้อมูลจัดเก็บเอกสารฉบับเต็มในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Collection) ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาโปรแกรมห้องสมุดอัตโนมัติ เพื่อมอบสิทธิ์ให้สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นที่สนใจนำไปใช้

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ประชาชนเข้าถึงง่าย เสียค่าใช้จ่ายต่ำ

การจัดเก็บเอกสารฉบับเต็มในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Collection) เป็นโครงการในการพัฒนาเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย ThaiLIS ที่รวบรวมทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดสมาชิกโดยการสร้างฐานข้อมูลเพื่อจัดเก็บบทความและเอกสารฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ งานวิจัย บทความทางวิชาการ และหนังสือหายาก ไว้ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการ ได้ทันทีและตลอดเวลา โดยไม่จำกัดว่าตัวเล่มเอกสารอยู่ที่ใด นิสิต นักศึกษา คณาจารย์ ครู นักเรียน และประชาชนที่สนใจ สามารถเข้าถึงสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ของไทยให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา อีกทั้งยังช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางและจัดหาฐานข้อมูลจากต่างประเทศ ตลอดจนเป็นการส่งเสริมการใช้งานเครือข่ายสารสนเทศ ให้คุ้มค่า เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

ความคืบหน้าในการจัดเก็บเอกสารฉบับเต็มในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ปัจจุบันห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ในสังกัด สกอ. มหาวิทยาลัยเอกชน และหน่วยงานอื่น จำนวน 96 แห่ง ดำเนินการรวบรวมทรัพยากรสารสนเทศของห้องสมุดสมาชิกและสร้างฐานข้อมูลเพื่อจัดเก็บบทความและเอกสารฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ งานวิจัย บทความทางวิชาการ และหนังสือหายาก ไว้ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ในระบบแล้วจำนวนกว่า 130,000 รายการ ประกอบด้วย วิทยานิพนธ์ จำนวน 99,737 ระเบียบ / งานวิจัย จำนวน 14,051 ระเบียบ / บทความวารสาร จำนวน 20,614 ระเบียบ และหนังสือหายาก จำนวน 389 ระเบียบ

กระทรวงยุติธรรม แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ด้านกฎหมายผ่านระบบและฐานข้อมูลเครือข่ายห้องสมุด ThaiLIS

นายสุเมธ แย้มมนุญ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาและนายกิตติพงษ์ กิตยารักษ์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ลงนามความร่วมมือในโครงการส่งเสริมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ร่วมกันเพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางด้าน

การศึกษาวิจัย ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กับกระทรวงยุติธรรม โดย สกอ. จะเปิดระบบเครือข่ายห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย (ThaiLIS) บน เครือข่าย UniNet ให้กระทรวงยุติธรรม ใช้งานเต็มรูปแบบ หวังบูรณาการงานวิจัยและองค์ความรู้ด้านกฎหมาย เพื่ออำนวยความสะดวกในกระบวนการยุติธรรมแก่ประชาชน และประหยัดงบประมาณรัฐ

นายสุเมธ แย้มมนุญ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เปิดเผยว่า ระบบจัดเก็บเอกสารในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Collection) ภายใต้โครงการ ThaiLIS ซึ่งเป็นการพัฒนาฐานข้อมูลจัดเก็บ และแสดงเอกสารฉบับเต็มของข้อมูลวิทยานิพนธ์และงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศนั้น กระทรวงยุติธรรมเป็นส่วนราชการแห่งแรก ที่ร่วมเป็นสมาชิกในการใช้ประโยชน์จากเครือข่ายจากองค์ความรู้และทรัพยากรในสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลวิทยานิพนธ์ งานวิจัยด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมจากสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ซึ่งกระทรวงยุติธรรมสามารถเข้าสู่ระบบเพื่อใช้ฐานข้อมูลดังกล่าว เต็มเต็ม ต่อยอด ให้เกิดประโยชน์ต่อภารกิจ ของกระทรวงยุติธรรมได้เป็นอย่างดี โดยกรอบความร่วมมือในการส่งเสริมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ร่วมกันเพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษาวิจัยนั้น

จะเป็นการกำหนดแนวทางร่วมกันทั้งสองหน่วยงาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและ พัฒนาบุคลากร ฝึกอบรมให้ความรู้ในส่วนที่แต่ละฝ่ายเชี่ยวชาญ ครอบรู้แก่กันและกัน บูรณาการข้อมูลและพัฒนาฐานข้อมูลในระบบ และบริการองค์ความรู้แก่บุคคลทั่วไป

นายกิตติพงษ์ กิตยารักษ์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม กล่าวว่ากระทรวงยุติธรรมมีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยด้านกฎหมายในลักษณะของการบูรณาการ เพื่อนำผลงานวิจัยมาปรับปรุง พัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม การเข้าร่วมในโครงการ ThaiLIS ทำให้กระทรวงฯ สามารถพัฒนาฐานข้อมูลและจัดเก็บ รวบรวมผลงานวิจัยที่มีอยู่มากมายได้อย่างเป็นระบบ จึงสามารถไของค์ความรู้ที่มีอยู่ได้อย่างคุ้มค่า ลดความซ้ำซ้อนทั้งผลงานและงบประมาณ อีกทั้งเป็นช่องทาง ให้กระทรวงยุติธรรมเผยแพร่งานวิจัยที่มีอยู่ไปสู่นักวิชาการ นักวิจัย ในมหาวิทยาลัย เพื่อผลในการศึกษาค้นคว้าต่อยอดงานวิจัย และนำไปถ่ายทอดสู่การปฏิบัติต่อไป อีกทั้งประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้โดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

แผนการพัฒนาโครงการในระยะต่อไป

ขณะนี้ได้มีการจัดทำแผนการขยายประเภทข้อมูลที่จะจัดเก็บเข้าสู่ระบบเครือข่าย ThaiLIS ได้แก่ ข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งจะจัดเก็บข้อมูล ทั้งทางด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา การศึกษา การท่องเที่ยวสุขภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจท้องถิ่น สังคมการเมืองการปกครอง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น อาหาร ซึ่งเป็นข้อมูลที่ควรแก่ การอนุรักษ์และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บ โดยข้อมูลเหล่านี้กระจายอยู่ตามภูมิภาค ชุมชนต่างๆ หรือเป็นข้อมูล องค์ความรู้ที่ติดอยู่กับตัวบุคคล ผู้รู้ ปราชญ์ชาวบ้าน ซึ่งไม่เคยมีรูปแบบและวิธีในการจัดเก็บข้อมูล ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันการศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่จะเข้าไปช่วยในการรวบรวมข้อมูลที่กระจายอยู่ตามท้องถิ่นต่างๆ เพื่อให้เยาวชนรุ่นหลังได้มีโอกาสรับรู้และศึกษาหาความรู้ได้

เชื่อมต่ออุดมศึกษาไทย โยงใยอุดมศึกษาโลก

ในส่วนของเครือข่ายเพื่อการศึกษาวิจัย UniNet ยังได้สร้างเชื่อมโยงสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานด้านการศึกษาวิจัย จำนวนกว่า 212 แห่ง และได้ขยายสื่อสัญญาณสำหรับเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตสากล เพื่อให้สามารถใช้เครือข่ายในการสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนและการวิจัย ตลอดจนสามารถแลกเปลี่ยนสารสนเทศระหว่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยขยายสื่อสัญญาณให้ครอบคลุม เชื่อมต่อ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศ เข้ากับเครือข่ายเพื่อการศึกษาวิจัย Internet 2 ของประเทศสหรัฐอเมริกา และเครือข่ายเพื่อการศึกษาวิจัย TEIN 2 ของสหภาพยุโรปและทวีปเอเชีย ตลอดจนเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตภายในประเทศ เพื่อประสิทธิภาพในการสืบค้น

14 การบริการประชาชนเพื่อความคุ้มค่าในการลงทุน

ผู้บริหาร คณาจารย์ นิสิต นักศึกษา รวมทั้งครู นักเรียน ตลอดจนประชาชนที่สนใจ สามารถเข้าสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ องค์ความรู้จากเครือข่าย UniNet ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผ่านอินเทอร์เน็ตได้ที่

- **www.thaiLIS.or.th** : เครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย ThaiLIS
- **www.uni.net.th** : เครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา
- **www.thaicyperu.go.th** : มหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย เพื่อการศึกษาตามอัธยาศัย

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เพื่อการให้บริการหรือขอรับบริการตามกฎหมาย

อนุสารอุดมศึกษาฉบับนี้ขอนำเสนอสรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้จัดทำขึ้นเพื่อทำความเข้าใจกับประชาชนในการใช้สิทธิในการรับข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยราชการจะดำเนินการ “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็น ข้อยกเว้น” มาเผยแพร่สู่ข้าราชการ คณาจารย์ บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งท่านผู้อ่านที่สนใจ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย และการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการข้อมูลข่าวสาร หรือในการขอรับบริการตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จะครบ 11 ปี แห่งการบังคับใช้กฎหมาย ในวันที่ 2 กันยายน 2551 และอยู่ในระหว่างเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับปรับปรุงใหม่ เพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการได้สะดวกยิ่งขึ้นและหน่วยงานของรัฐสามารถพัฒนาการให้บริการได้ทันต่อสภาพการณ์และเทคโนโลยีในปัจจุบัน มากขึ้นด้วย

1. สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (สอ.)

สำนักคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานธุรการและวิชาการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและคณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

2. หลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

ในระบอบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมือง ได้โดยถูกต้องกับความจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผย

แล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ หรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน

3. ประเภทข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่าสิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูลหรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะการสื่อความหมายนั้น จะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆและไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

3.1 ข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป

3.1.1 ข้อมูลข่าวสารที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

- (1) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐนั้น
- (2) สรุปร่างหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
- (3) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร หรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ
- (4) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบายหรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้น โดยมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- (5) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว (มาตรา 7)

3.1.2 ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ตามมาตรา 7 (4) ถ้ายังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษานำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้เว้นแต่ผู้นั้นจะรับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเป็นจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร (มาตรา 8)

3.1.3 ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ได้แก่

- (1) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว
- (2) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษามาตรา 7 (4)
- (3) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่กำลังดำเนินการ
- (4) คู่มือ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธี

ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน

- (5) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา 7 วรรคสอง
- (6) สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ
- (7) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้ระบุรายชื่อรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย
- (8) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา 9)

3.1.4 ข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการ นอกเหนือจากข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 มาตรา 8 และมาตรา 9 (มาตรา 11)

3.1.5 ข้อมูลข่าวสารที่คัดเลือกไว้ให้ประชาชนศึกษาค้นคว้า (เอกสารประวัติศาสตร์) ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยราชการของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาไว้หรือข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 14 เมื่อมีอายุครบ 75 ปี และข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 เมื่อมีอายุครบ 20 ปี นับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้น ให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาเพื่อให้ประชาชนศึกษาค้นคว้า (มาตรา 26)

3.2 ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยเป็นการเฉพาะข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวบุคคล เช่น การศึกษา สถานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรมหรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัสหรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แขนงบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือ รูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย (มาตรา 4)

บุคคลหมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย (มาตรา 21)

3.3 ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

3.3.1 ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยไม่ได้ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้ (มาตรา 14)

3.3.2 ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของประชาชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(1) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทาง เศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(2) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกัน การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(3) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจ หรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(4) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(5) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(6) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไป เปิดเผยต่อผู้อื่น

(7) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใด และเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามลำดับสายการบังคับบัญชา แต่ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 15)

4. หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบอาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ (มาตรา 4)

หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการและปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

4.1 หน่วยงานของรัฐต้องจัดพิมพ์หรือจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 มาตรา 8 และมาตรา 9 ไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจะได้กำหนด (มาตรา 42 วรรค 2)

4.2 หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่กำหนดในมาตรา 7 ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา และรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร (มาตรา 7)

4.3 หน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียม เกี่ยวกับการขอสำเนาหรือขอสำเนาที่

มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการก็ได้ในการนี้ให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (มาตรา 9)

4.4 หน่วยงานของรัฐต้องจัดหาข้อมูลข่าวสารของราชการนอกจากที่ลงทะเบียนในราชกิจจานุเบกษาหรือจัดไว้ให้ประชาชนตรวจดู หรือที่จัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา 26 ในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควรให้ผู้ขอภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่ผู้นั้นจะขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและถ้าข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นมีสภาพอาจบอบสลายได้ง่าย หน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดหาให้หรือจะจัดทำสำเนาอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้น

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดทำให้ข้างต้นต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนกรวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารที่ บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียง ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอื่นใด ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่มีใช้การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้ บทบัญญัตินี้ไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอหากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว ให้นำความในมาตรา 9 วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ตามมาตรานี้โดยอนุโลม (มาตรา 11)

4.5 หน่วยงานของรัฐต้องแนะนำผู้ขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 11 ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงาน ส่วนกลางหรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม ให้ไปยื่นคำขอ ต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า ถ้าหน่วยงาน

ของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็น ข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และได้ระบุงการห้ามเปิดเผยไว้ให้ส่งคำขอให้หน่วยงานของรัฐผู้ทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป

4.6 หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ก็ได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชน ที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

- (1) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทาง เศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ
- (2) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับ การฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม
- (3) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดแต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว
- (4) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด
- (5) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร
- (6) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไป เปิดเผยต่อผู้อื่น
- (7) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าให้เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใดและให้ถือว่ากรณีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ของราชการเป็นดุลพินิจ โดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชาแต่ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 15)

เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในทางปฏิบัติว่าข้อมูลข่าวสารของราชการจะเปิดเผยต่อบุคคลใดได้หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขเช่นใด และสมควรมีวิธีการรักษามิให้ รั่วไหลให้หน่วยงานของรัฐกำหนดวิธีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ (มาตรา 16)

4.7 เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความเห็น ว่าในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ซึ่งต้อง ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใด อาจจะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

ในกรณีที่มีการคัดค้านเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มิคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้น กำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา 18 หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้แล้วแต่กรณี (มาตรา 17)

4.8 การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบต่อกฎหมายใดให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิด หากเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 ถ้าเจ้าหน้าที่ ของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบมาตรา 16
- (2) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 ถ้า

เจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไป หรือเฉพาะแก่บุคคลใดเพื่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะหรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่น ของบุคคล และคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแต่เหตุในการนี้จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเหมาะสมก็ได้

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารข้างต้นไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดตามกฎหมาย หากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว (มาตรา 20)

4.9 หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลต้องปฏิบัติเกี่ยวกับ การจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

- (1) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จ ตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น
- (2) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่กระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรง ของบุคคลนั้น
- (3) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา และตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่ง ดังต่อไปนี้
 - (ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้
 - (ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
 - (ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ
 - (ง) วิธีการขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล
 - (จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล
 - (ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล
- (4) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ
- (5) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มี

การนำไปใช้โดยไม่เหมาะสม หรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูลหน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของ ข้อมูลทราบล่วงหน้า หรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ลักษณะการใช้ข้อมูลปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่อาจให้ข้อมูลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ

หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของ ข้อมูลทราบในกรณีมีการให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใด ซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ (มาตรา 21)

“บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และ บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย แต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย (มาตรา 21)

4.10 สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจออกระเบียบมาได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้นำบทบัญญัติวรรคหนึ่ง (3) ของมาตรา 23 มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้ หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวงนั้น ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐ ซึ่งการเปิดเผย ประเภทข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 23 วรรคหนึ่ง (3) จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าว (มาตรา 22)

4.11 หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือ ผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้า หรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

(1) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(2) เป็นการให้ข้อมูลตามปกติภายใต้วัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น

(3) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้านการวางแผน หรือการสถิติ หรือสำมะโนต่างๆ ซึ่งมี หน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ให้ไม่เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

(4) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

(5) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตาม มาตรา 26 วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจสอบคุณค่าในการเก็บรักษา

(6) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

(7) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

(8) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว

(9) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตาม (3) (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้นตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา 24)

4.12 เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใดจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้ถ้ากรณีมีเหตุอันสมควร (มาตรา 25 วรรค 2)

4.13 หน่วยงานของรัฐต้องส่งมอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ประสงค์จะเก็บรักษาหรือมีอายุครบกำหนดเวลา คือ ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา 14 เมื่อครบ 75 ปี หรือตามมาตรา 15 เมื่อครบ กำหนด 20 ปี นับตั้งแต่วันที่เสร็จสิ้น การจัดให้มีข้อมูลข่าวสารให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติกรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า

กำหนดเวลาดังกล่าวอาจขยายออกไปได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) หน่วยงานของรัฐ ยังจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย โดยต้องจัดเก็บและจัดให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าตามที่จะตกลงกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติกรมศิลปากร

(2) หน่วยงานของรัฐเห็นว่าข้อมูลข่าวสารของราชการนั้นยังไม่ควรเปิดเผย โดยมีคำสั่งขยายเวลากำกับไว้เป็นการเฉพาะราย คำสั่งการขยายเวลานั้นให้กำหนดระยะเวลาไว้ด้วย แต่จะกำหนดเกินคราวละห้าปีไม่ได้

การตรวจสอบหรือทบทวนมิให้มีการ ขยายระยะเวลาไม่เปิดเผยจนเกินความจำเป็นให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติตามมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่คณะรัฐมนตรีออกระเบียบกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะต้องทำลายหรืออาจทำลายได้โดยไม่ต้องเก็บรักษา (มาตรา 26)

4.14 หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องยินยอมให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตนได้ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ก็ตาม (มาตรา 33 วรรค 2)

5. สิทธิของประชาชนหรือเอกชน

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดสิทธิของประชาชนหรือเอกชนไว้ ดังนี้

5.1 สิทธิในการขอคำปรึกษาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้กับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นหน่วยงานทาง วิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (มาตรา 6)

5.2 สิทธิเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการ

บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจสอบ ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรอง

ถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา 9 ได้

คนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตรานี้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง (มาตรา 9)

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มี ถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยและนิติบุคคลดังต่อไปนี้

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินกึ่งหนึ่งเป็นของคนต่างด้าว ใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือให้ถือว่าใบหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ

(2) สมาคมที่มีสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

(3) สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว

(4) นิติบุคคลตาม (1) (2) (3) หรือนิติบุคคลอื่นใดที่มีผู้จัดการหรือกรรมการเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

นิติบุคคลตามวรรค 1 ถ้าเข้าไปเป็นผู้จัดการหรือกรรมการ สมาชิก หรือมีทุนในนิติบุคคลอื่นให้ถือว่าผู้จัดการหรือกรรมการหรือสมาชิกหรือเจ้าของทุน ดังกล่าวเป็นคนต่างด้าว (มาตรา 4)

5.3 สิทธิขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการนอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว หรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้แล้ว หรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา 26 แล้ว โดยคำขอนั้นได้ระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควร (มาตรา 11)

5.4 สิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับงานซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องให้กับบุคคลนั้นหรือผู้กระทำแทนได้ตรวจสอบหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น (มาตรา 25 วรรค 1)

5.5 สิทธิในการดำเนินการแทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรม ตามมาตรา 23 เกี่ยวกับการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือการแจ้งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดของบุคคลดังกล่าว มาตรา 24 เกี่ยวกับการให้ความยินยอมให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนเปิดเผยข้อมูลต่อ หน่วยงานของรัฐ

แห่งอื่นหรือผู้อื่น และมาตรา 25 เกี่ยวกับการได้รับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนการขอให้แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือลงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ถูกต้องตามที่ เป็นจริง รวมทั้งมีสิทธิอุทธรณ์ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนี้ (มาตรา 25 วรรค 5)

5.6 สิทธิในการร้องเรียนผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 7 หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา 9 หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา 11 หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน

ตามมาตรา 17 หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 25 (มาตรา 13)

5.7 สิทธิในการอุทธรณ์ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา 14 หรือมาตรา 15 หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา 17 ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ (มาตรา 18)

แต่ถ้าอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรวจสอบตามที่มิได้ขอ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐ หมายเหตุ คำขอแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวข้อง

ท่านผู้อ่านที่สนใจสาระโดยละเอียดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ การให้บริการ การขอรับบริการ หรือการใช้สิทธิตามกฎหมาย สามารถเข้าดูข้อมูล หรือติดต่อกับสำนักคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ (สขร.) สังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ที่ www.oic.go.th

ขอแสดงความยินดี

ขอแสดงความยินดี 35 ปี มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

6 สิงหาคม 2516 วันได้รับอนุญาตจัดตั้งมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ 19/1 ถนนเพชรเกษม แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร 10160

<http://www.sau.ac.th>

ขอแสดงความยินดี 56 ปี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีปทุมวัน

24 สิงหาคม 2528 วันสถาปนาสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน 833 ถนนพระราม 1 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

<http://www.ptwit.ac.th>

ขอแสดงความยินดี 23 ปี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

24 สิงหาคม 2528 วันสถาปนาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

<http://www.kmitl.ac.th>

บริการความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และสารสนเทศด้านการอุดมศึกษา

อนุสารอุดมศึกษา : เอกสารเผยแพร่รายเดือน ของ สกอ. นำเสนอความก้าวหน้าของการอุดมศึกษาไทย ติดตามอ่านอนุสารอุดมศึกษาได้ที่ www.mua.go.th/users/pr__web

จดหมายข่าวรายสัปดาห์ : เอกสารเผยแพร่รายสัปดาห์ ของ สกอ. นำเสนอความเคลื่อนไหวในแวดวงอุดมศึกษา ติดตามอ่านจดหมายข่าวรายสัปดาห์ ได้ที่

www.mua.go.th/users/pr__web

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารราชการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เปิดบริการประชาชน ที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ชั้น 2 อาคารสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ถนนศรีอยุธยา พญาไท กทม.

รายการวิทยุ ทุกวันศุกร์ “ก้าวไปกับการศึกษาไทย” FM 92 MHz เวลา 12.00 น.-12.30 น. และ **AM 1467 KHz** เวลา 9.00น. - 9.30น. สนทนากับผู้บริหาร สกอ. ในหัวข้อ “ก้าวไปกับการอุดมศึกษาไทย” เพื่อนำเสนอบทบาทของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในประสานส่งเสริม สนับสนุน ให้สถาบันอุดมศึกษาบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาศักยภาพนักศึกษา การคุ้มครองผู้บริโภค การเสริมสร้างสมรรถนะในการแข่งขันของประเทศ และโครงการสำคัญ ๆ เร่งด่วนตามนโยบายรัฐบาล

สกอ. CONTACT CENTER “ที่นี่...มีคำตอบให้ทุกคำถาม” : ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภค บริการข้อมูล รับฟังความคิดเห็นและรับเรื่องร้องเรียน ด้านการอุดมศึกษา โทร. 02-5765555 / 02-5765777 ทุกวัน

www.mua.go.th : เว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) รายงานผลการดำเนินงานเชิงนโยบายในการบริหารจัดการการอุดมศึกษาไทยในภาพรวม การดำเนินภารกิจ/กิจกรรม สู่ประชาชน บริการข่าวสารและสารสนเทศอุดมศึกษา สามารถเชื่อมต่อไปยัง เว็บไซต์ของสถาบันอุดมศึกษาได้ทุกแห่งทั่วประเทศ

www.uni.net.th : เครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายการวิจัย การเรียนการสอน และเครือข่ายห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อการศึกษาวิจัย

www.thaicyperu.go.th : มหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย บริการแบบเรียนออนไลน์กว่า 100 ชุดวิชา พร้อมแบบเรียนภาษาอังกฤษแนวใหม่ **Tell me More** เพื่อการเรียนการสอนในระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยของประชาชน โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

www.thaiLIS.or.th ให้บริการประชาชนเพื่อสืบค้นข้อมูล เอกสาร งานวิจัย จากห้องสมุดในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ผ่านเครือข่าย **UniNet** ของ สกอ. ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ..

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ

328 ถนนศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ 0-610-5200 โทรสาร 0-2354-5524-6 www.mua.go.th

สกอ.Contact Center 0-2576-5555 / 0-2576-5777

วิสัยทัศน์ สกอ. : สกอ. เป็นองค์กรหลักที่มีการบริหารจัดการเชิงรุก ในการกำหนดยุทธศาสตร์ และมาตรฐานอุดมศึกษา เพื่อขับเคลื่อนอุดมศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

ค่านิยมร่วม สกอ. : ร่วมทีมทำงาน สร้างสรรค์องค์กร สอดคล้องเป้าหมาย
โปร่งใสเป็นธรรม นำประโยชน์ส่วนรวม